

Toelichting beleidsregels terug- en invordering, verhaal gemeente Wierden 2017

Algemene toelichting

Met de inwerkingtreding van de Wet aanscherping handhaving- en sanctiebeleid per 1 januari 2013 is de verplichting om ten onrechte verstrekte uitkering terug te vorderen teruggekeerd, als de vordering is ontstaan door schending van de inlichtingenplicht (artikel 58 lid 1 Participatiewet, artikel 25 lid 1 IOAW en artikel 25 lid 1 IOAZ). Dat wil zeggen dat het college in die gevallen verplicht is over te gaan tot terugvordering als de vordering is ontstaan op of na 1 januari 2013. Is de vordering ontstaan voor 1 januari 2013 dan geldt de verplichting niet. Voor vorderingen die hun grond vinden in artikel 58 lid 2 is de bevoegdheid tot terugvordering gehandhaafd.

Per 1 januari 2013 is de bestuurlijke boete opnieuw ingevoerd in de toenmalige Wet werk en bijstand (thans: Participatiewet). Deze moet worden opgelegd bij een schending van de inlichtingenplicht en komt in de plaats van de verlaging van de bijstand.

Met ingang van 1 juli 2013 is de bevoegdheid om het recht op bijstand te herzien of in te trekken op grond van artikel 58 lid 4 Participatiewet eveneens omgezet in een verplichting. De mogelijkheid om door middel van een dwangbevel over te gaan tot dwanginvordering blijft voorsnog in alle gevallen een bevoegdheid.

De wetwijzigingen zijn aanleiding geweest om het bestaande terug- en invorderingsbeleid opnieuw vast te stellen. Er is voor gekozen om terug- en invordering (hoofdstuk 2), verhaal van bijstand (hoofdstuk 3), bijstand in de vorm van geldlening (hoofdstuk 4) en regels over de bestuurlijke boete (hoofdstuk 5) in een beleidsstuk samen te voegen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

De in de beleidsregels gebruikte begrippen zijn gelijk aan de in de betreffende wetten gedefinieerde begrippen. Omdat de Participatiewet spreekt van bijstand en bijstandsnorm en de IOAW en IOAZ van uitkering is in dit artikel het begrip uitkering gedefinieerd als de uitkering bedoeld in de IOAW en IOAZ en bijstand als bedoeld in de Participatiewet. Hiermee is voorkomen dat er begrippen door elkaar moeten worden gebruikt.

Artikel 2

Dit artikel bepaalt dat gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid tot intrekken en herzien van het recht, de bevoegdheid tot terugvorderen, voor zover het college hiertoe niet verplicht is, en de bevoegdheid tot het invorderen bij dwangbevel.

Op grond van artikel 58 lid 8 Participatiewet is het college bevoegd geheel of gedeeltelijk af te zien van terugvordering indien daarvoor dringende redenen aanwezig zijn. Hierbij gaat het om bijzondere omstandigheden in het individuele geval. Er moet iets bijzonders en uitzonderlijks aan de hand zijn. Uitsluitend vanwege het feit dat het belanghebbende ontbreekt aan de noodzakelijke middelen om in het bestaan te voorzien, kan nog niet worden gesproken van dringende redenen (zie TK 2011–2012, 33 207, nr. 3, p. 47).

Door de wijziging van het Bbz 2004 is lid 2 toegevoegd en is lid 2 vernummerd naar lid 3.

Artikel 3

Ook in deze bepaling is de rechtspraak verwerkt. In onderdeel a gaat het over de situaties waarin de terugvordering het gevolg is van een intrekings- of herzieningsbesluit op grond van artikel 54 lid 3 onderdeel b Participatiewet of terugvordering op grond van artikel 58 lid 2 onderdeel f onder 1 Participatiewet (alsnog ontvangen middelen). Onderdeel b ziet op de situatie waarin belanghebbende inkomsten uit arbeid tijdig heeft opgegeven en het college niet overgaat tot verrekenen op grond van artikel 58 lid 4 Participatiewet, maar tot terugvorderen op een zodanig tijdstip dat de betaling niet meer (volledig) binnen het kalenderjaar plaats kan vinden.

Artikel 4

Als belanghebbende financiële problemen heeft moet er een mogelijkheid zijn om van het uitgangspunt dat een vordering altijd wordt ingevorderd af te wijken. Deze bepaling voorziet hierin. Een vordering ten gevolge van schending van de inlichtingenplicht is van deze mogelijkheid uitdrukkelijk uitgesloten.

Voor inwerkingtreding van deze beleidsregels was er sprake van kwijtschelding voordat de schuldenregeling helemaal succesvol was afgerond. Dit is echter niet doelmatig omdat het restant van de vordering pas kan worden bepaald als de schuldregeling of het WSNP-traject is doorlopen en het tot de maximale uitbetaling is gekomen. Wordt de schuldregeling of het WSNP-traject voortijdig beëindigd omdat de debiteur zijn verplichtingen niet nakomt of nieuwe schulden is aangegaan, dan moet het kwijtscheldingsbesluit weer worden ingetrokken. Dit hoeft niet als er geen kwijtscheldingsbesluit is genomen. Bij het indienen van de vordering in de boedel kan het college aangeven dat het meewerkt aan de schuldregeling en dat het na afloop van het traject het dan resterende van de vordering zal kwijtschelden. Dit impliceert al dat het college niet overgaat tot kwijtschelding als het traject voortijdig door toedoen van de debiteur wordt beëindigd, maar dit kan ook expliciet bij het indienen van de vordering worden vermeld.

Artikel 5

Deze bepaling voorziet erin dat een restantvordering kan worden kwijtgescholden. Aan deze kwijtschelding zijn de volgende voorwaarden verbonden:

1. belanghebbende heeft stipt aan zijn betalingsverplichting voldaan en;
2. er is een substantieel deel (75%) van de vordering (alsnog) betaald; en
3. het betreft geen vordering op grond van schending van de inlichtingenplicht ontstaan op of na 1 januari 2013; of
4. een vordering die gedekt wordt door pand- of hypotheekrecht.

Artikel 6

Kosten van terug- en invordering van vorderingen tot een bedrag van € 25,00 wegen, daargelaten vorderingen in verband met schending van de inlichtingenplicht, niet op tegen de baten. Dit artikel bepaalt dan ook dat, behoudens bij schending van de inlichtingenplicht, niet wordt overgegaan tot terugvordering van bedragen tot € 25,00.

Voorts bepaalt het artikel dat van terugvordering wordt afgezien als de belanghebbende is overleden en het aannemelijk is dat de nalatenschap onvoldoende verhaal biedt. Dit betekent dat bij de beoordeling van de vraag of de bijstand teruggevorderd moet worden, de vermogenspositie van de overledene moet worden beoordeeld.

Artikel 7

Een inkomen op bijstandsniveau biedt maar weinig reserveringsruimte. Om te voorkomen dat er helemaal geen reserveringsruimte overblijft als er een bijstandsschuld wordt afgelost, is aangesloten bij de normen van de Nederlandse Vereniging Voor Volkskrediet (NVVK) en een

aflossingscapaciteit aangehouden van 5%. Heeft belanghebbende een inkomen boven bijstandsniveau dan wordt rekening gehouden met 50% van het meerinkomen. Hiermee wordt voorkomen dat het niet lonend is om inkomen uit arbeid te behouden. De genoemde percentages zijn van toepassing tenzij de beslagvrije voet door toepassing daarvan wordt overschreden.

Artikel 8

Om uitstroom niet te belemmeren wordt de aflossingsverplichting zoals die tijdens de bijstandverlening was gedurende twaalf maanden na beëindiging van de bijstand gecontinueerd.

Pas daarna wordt de aflossing, indien van toepassing, aangepast aan het gestegen inkomen, wederom ermee rekening houdend dat uitstroom lonend moet zijn. Dit artikel is uitsluitend van toepassing op vorderingen waarop tijdens de bijstand reeds wordt afgelost.

Artikel 9

Als een belanghebbende geen uitkering vanwege de gemeente ontvangt zal jaarlijks moeten worden onderzocht of de financiële situatie van belanghebbende is gewijzigd.

Artikel 10

De betalingstermijn van zes weken is geregeld in artikel 4:87 Awb. Artikel 10 voorziet erin dat een aanmaning wordt gezonden zodra belanghebbende in verzuim is. De betalingstermijn van twee weken na verzending van de aanmaning is geregeld in artikel 4:112 Awb. Het tweede lid van dit artikel bepaalt dat na overschrijding van de termijn een dwangbevel wordt uitgevaardigd en de vordering door beslag wordt geïnd.

Artikel 11

De Participatiewet, IOAW en IOAZ kennen geen rangregeling voor invordering - deze bepaling voorziet hierin. Aflossingen strekken allereerst in mindering op de gemaakte kosten. Verder is er voor gekozen om in beginsel eerst oudere vorderingen te innen voor nieuwere. Alleen en voor zover een vordering nog netto kan worden afgelost geldt dat een nieuwere vordering voorgaat op een oudere vordering. Als uitgangspunt is er echter wel voor gekozen om een boete altijd als eerste in te vorderen.

Artikel 12

Het college kan op grond van artikel 4:113 Awb voor de aanmaning een vergoeding in rekening brengen en heeft hiervoor dan ook gekozen. Deze aanmaningskosten moeten wel steeds op de aanmaning vermeld worden.

Artikel 13

Artikel 61 Participatiewet bepaalt dat het college kosten van bijstand kan verhalen in de gevallen en naar de regels aangegeven in paragraaf 6.5 van de Participatiewet. Het verhalen van kosten van bijstand is een bevoegdheid van het college. In andere gevallen dan in de wet aangegeven is het college niet bevoegd om de bijstand te verhalen. Het is aan het college om beleid te formuleren of en in welke gevallen het gebruik maakt van de bevoegdheid om de kosten van bijstand te verhalen. Dit artikel bepaalt dat het college van alle

verhaalsbevoegdheden gebruik maakt. Overigens laat dit artikel onverlet dat het college in voorkomende gevallen belanghebbende met toepassing van artikel 55 Participatiewet kan verplichten zelf een alimentatievordering bij de rechter in te dienen.

Artikel 14

Redenen om van verhaal af te zien, kunnen worden gevonden in de geringheid van het te verhalen bedrag, onaanvaardbare financiële of sociale consequenties bij degene op wie verhaal wordt gezocht of feitelijke oninbaarheid van de verhaalsvordering. Het college heeft het niet wenselijk geacht om wegens doelmatigheidsredenen af te zien van verhaal voor kinderen. In verband met de geringheid kan op grond van dit artikel dan ook alleen afgezien worden van verhaal als het partnersverhaal betreft. Hiermee wordt aangesloten bij de Tremanormen zoals die

met ingang van 1 april 2013 gelden. De werkgroep alimentatienormen acht het gerechtvaardigd voor kinderen altijd een alimentatiebijdrage vast te stellen, ook als de onderhoudsplichtige bijstand ontvangt. Het minimumbedrag is € 25,00 per maand voor een kind en € 50,00 per maand voor twee of meer kinderen. Het college van de gemeente Wierden heeft besloten vooralsnog uit te gaan van een berekende draagkracht van de onderhoudsplichtige. Als er draagkracht wordt vastgesteld leidt dit altijd tot vaststelling van een verhaalsbijdrage, hoe klein ook. Dit laat onverlet dat er om een andere, dringende reden kan worden afgezien van verhaal, doch een dringende reden om af te zien van verhaal ten behoeve van kinderen is niet snel aan te nemen.

Artikel 15

Artikel 62a Participatiewet bepaalt dat bij de beoordeling van het bestaan van het verhaalsrecht en de omvang van het te verhalen bedrag rekening wordt gehouden met de maatstaven die gelden en de omstandigheden die van belang zijn in het geval dat de rechter dient te beslissen over deze vraag. Als alimentatie wordt berekend geschiedt dit in de regel aan de hand van de Tremanormen en het daarbij behorende Treमारapport. De Tremanormen worden tweemaal per jaar vastgesteld door de Expertgroep Alimentatienormen van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR). Het college sluit zich bij deze normen aan. Als de onderhoudsplichtige geen of te weinig informatie verstrekt kan de hoogte ervan niet bepaald worden. Het ambtshalve verhalen van de volledige bruto bijstand leidt in voorkomende gevallen tot het alsnog verstrekken van informatie.

Artikel 16

In verband met de rechtszekerheid wordt de ingangsdatum bepaald op een datum gelegen na het verhaalsbesluit. De welwillende onderhoudsplichtige wordt dan niet direct opgezadeld met een schuld. Anders is dit wanneer de vertraagde behandeling van het onderzoek te wijten is aan

de belanghebbende. In dat geval kan het college besluiten tot een ingangsdatum met terugwerkende kracht. Het ligt dan voor de hand dat een datum wordt bepaald waarop de draagkracht bij correcte informatieverstrekking vastgesteld had kunnen worden.

Artikel 17

Als blijkt dat de onderhoudsplichtige niet vrijwillig overgaat tot betaling van de verhaalsbijdrage wordt zo spoedig mogelijk, in ieder geval binnen zes maanden nadat het verhaalsbesluit is genomen overgegaan tot verhaal in rechte. Behoudens in de gevallen waarin door de rechter

een verhaalsbijdrage is vastgesteld, kan alleen het college een geschil met betrekking tot verhaal van kosten van bijstand aan de rechter voorleggen. Dit heeft tot gevolg dat het aan de gemeente is om voortvarend de rechter in te schakelen zodra blijkt dat de onderhoudsplichtige door het achterwege laten van de betalingen niet instemt met de vastgestelde verhaalsbijdrage. De redelijkheid brengt met zich mee dat vertragingen die een periode van zes maanden te boven gaan, nadat had kunnen worden vastgesteld dat niet zal worden overgegaan tot betaling in der minne, in beginsel voor rekening van de gemeente komen en blijven (zie Rechtbank Leeuwarden 15.12.1999, nr. 36158 , Rechtbank Utrecht 31-03-2004, nr. 170113/FA RK 03-5750 en Gerechtshof 's-Gravenhage 12-08-2009, nr. 200.017.092.01).

Het vorenstaande komt erop neer dat het college de verhaalsvordering zal moeten beperken tot de bijstand die verstrekt is en nog zal worden vanaf zes maanden voorafgaand aan de dag van indiening van het verzoekschrift, indien het college dit verzoekschrift niet heeft ingediend binnen een periode van zes maanden nadat bekend was dat de onderhoudsplichtige de verhaalsbijdrage niet in der minne zal voldoen.

Artikel 18

Alleen door de rechter vastgestelde alimentatie en verhaalsbijdragen worden jaarlijks geïndexeerd. Dit artikel voorziet er in dat de vastgestelde verhaalsbijdrage die minnelijk wordt voldaan zonder rechterlijke uitspraak periodiek wordt getoetst. Bij verlaging van de draagkracht wordt de verhaalsbijdrage verlaagd, tenzij de verlaging de onderhoudsplichtige te verwijten is. In dat laatste geval kan aan de verlaging van de draagkracht worden voorbijgegaan, voor zover de onderhoudsplichtige blijft beschikken over ten minste de beslagvrije voet, ook als de verlaging van de draagkracht onomkeerbaar is. Ook hier geldt weer dat van uitvoering van dit artikel moet worden afgezien indien dringende redenen zich tegen toepassing verzetten. Een verhoging van draagkracht leidt om doelmatigheidsredenen pas tot aanpassing van de verhaalsbijdrage bij een draagkrachtstijging vanaf € 50,00 per maand, tenzij het verhaalsbijdragen ten behoeve van kinderen betreft. Zie voor de toelichting daarvan de toelichting op artikel 14.

Artikel 19

De onderhoudsplichtige kan tussen de periodieke hercontroles bij wijziging van zijn draagkracht een verzoek indienen bij het college om tijdelijk geheel of gedeeltelijk af te zien van verhaal. Als uit onderzoek blijkt dat de draagkracht, al dan niet tijdelijk, te weinig ruimte biedt om aan een door de rechter opgelegde alimentatie- of verhaalsverplichting te voldoen is het college niet verplicht de rechter te verzoeken om een afwijkend verhaalsbedrag vast te stellen. Het college kan ook zonder tussenkomst van de rechter besluiten om (tijdelijk) niet, of slechts gedeeltelijk gebruik te maken van de bevoegdheid om de bijstand te verhalen. Indien de financiële situatie van de onderhoudsplichtige blijvend is verslechterd, kan hem worden geadviseerd een wijzigingsverzoek alimentatie bij de rechter in te dienen.

Artikel 20

Om schuldregelingen niet te frustreren kan het college gedeeltelijk afzien van verhaal onder de in dit artikel genoemde voorwaarden. Uitdrukkelijk is bepaald dat degene op wie verhaald wordt zelf een verzoek hiertoe dient in te dienen.

Artikel 21

Dit artikel regelt verhaal op de geschonkene.

Artikel 22

Dit artikel regelt verhaal op de nalatenschap en moet in verbinding met artikel 6 van de beleidsregels worden gezien.

Artikel 23

Uitgangspunt is dat bijstand om niet wordt verstrekt, tenzij de wet erin voorziet dat hij in de vorm van een geldlening kan worden verstrekt. In dit artikel is bepaald in welke gevallen het college bijstand in de vorm van een geldlening verstrekt. Hier ontbreken de geldleningen in verband met vermogen in de woning als bedoeld in artikel 50 Participatiewet en het als renteloze lening verstrekte voorschot tijdens aanvraag. Voor de geldlening in verband met het vermogen in de woning wordt een zekerheid gesteld in de vorm van een hypotheek. Hiervoor gelden andere regels dan de algemene aflossingsregels van een geldlening. Het voorschot kan bij toekenning van de bijstand rechtstreeks worden verrekend met de bijstand. Wordt er geen uitkering verstrekt dan kan het voorschot teruggevorderd worden en zijn de hoofdstukken 1 en 2 meteen van toepassing.

Duurzame gebruiksgoederen

Bij toekenning van bijzondere bijstand moet allereerst worden vastgesteld dat voldaan wordt aan de criteria van artikel 35 lid 1 Participatiewet (de vier hoofdvragen). Wordt hieraan niet voldaan dan bestaat er geen recht op bijzondere bijstand, ook niet in de vorm van een geldlening. Vervolgens moet worden beoordeeld of belanghebbende een beroep kan doen op een voorliggende voorziening, dan wel of dit van hem gevegd kan worden. Pas in laatste instantie wordt bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening verstrekt. Overigens laat dit onverlet dat de bijstand om niet kan worden verleend indien daartoe redenen aanwezig zijn. Zo kan zich bijvoorbeeld de situatie voordoen dat belanghebbende geen nieuwe lening aan mag gaan omdat hij is toegelaten tot de WSNP en zich geconfronteerd ziet met verlies van duurzame gebruiksgoederen door bijvoorbeeld een woningbrand, terwijl hij niet of onderverzekerd is. Dit kan een situatie zijn waarin bijzondere bijstand om niet moet worden verstrekt.

Alsnog te ontvangen middelen

Op grond van artikel 48 lid 2 onderdeel a Participatiewet kan bijstand in de vorm van een geldlening worden verstrekt als het aannemelijk is dat belanghebbende op korte termijn alsnog middelen ontvangt. Wat onder korte termijn wordt verstaan wordt niet nader aangeduid in de wet. Dit is de reden dat deze termijn in de beleidsregel is gedefinieerd als een periode van ten hoogste twee maanden na aanvraag.

Tekortschietend besef

De afstemmingsverordening regelt verlaging van de bijstand bij tekortschietend besef van verantwoordelijkheid. De afstemmingsverordening is leidend en het college is gehouden aan die verordening indien het door belanghebbende betoonde tekortschietende besef overeenkomt met de daarin opgenomen bepalingen. Voor de gevallen waarin de afstemmingsverordening niet voorziet kan worden teruggevallen op de bevoegdheid om een geldlening te verstrekken. Dit zal zich vooral voordoen wanneer bijzondere bijstand wordt aangevraagd.

Waarborgsom

De waarborgsom spreekt voor zichzelf. Deze wordt in beginsel te zijner tijd terug ontvangen. Dit is dan ook de reden waarom voor de waarborgsom een ander terugbetalingsregime geldt.

Schuldenlast

Op grond van artikel 48 lid 2 onderdeel d Participatiewet kan bijstand in de vorm van een geldlening worden verstrekt als het bijstand ter gedeeltelijke of volledige aflossing van een schuldenlast betreft.

Woninginrichting vergunninghouders

Als bijzondere bijstand wordt verstrekt voor de kosten van woninginrichting ten behoeve van een vergunninghouder dan wordt de bijzondere bijstand toegekend in de vorm van een renteloze geldlening.

Vluchtelingenwerk begeleidt de vergunninghouder bij het kopen van woninginrichting en gaat daarbij uit van de goedkoopst adequate producten. De kosten van woninginrichting declareert Vluchtelingenwerk namens de vergunninghouder bij de gemeente Wierden. Het bedrag aan woninginrichting is gebaseerd op gezinsomvang conform een tabel met normbedragen (Nibud).

Artikel 24

In beginsel is de geldlening gelijk aan de hoogte van de kosten. Ten aanzien van duurzame gebruiksgoederen is hiervan afgeweken. Hierbij geldt dat de lening in drie jaren moet kunnen worden afgelost, ook wanneer belanghebbende bijstand ontvangt. De hoogte wordt hier dan ook afgestemd op de aflossingscapaciteit.

Artikel 25

In dit artikel wordt aangesloten bij de aflossingstermijnen ten aanzien van gewone uitkeringsschulden (geen fraudevorderingen). Hierdoor ontstaat een consistent en transparant beleid ten aanzien van terugbetaling van schulden, zowel terzake van vorderingen op grond van een bijstandsschuld als vorderingen terzake van geldleningen.

Artikel 26

Ook hier is gekozen voor aansluiting bij de aflossingstermijnen bij uitkeringsschulden. Zie daarom de toelichting bij artikel 25.

Artikel 27

Dit artikel illustreert de reden waarom ervoor gekozen is het beleid geldleningen aan te laten sluiten bij het terug- en invorderingsbeleid. Immers, wanneer niet (meer) aan de aflossingsverplichtingen wordt voldaan is de lening opeisbaar en kan hij teruggevorderd worden.

Vanaf dat moment zijn hoofdstuk 1 en 2 van deze beleidsregels van toepassing.

Lid 2 is toegevoegd naar aanleiding van de wijziging van het Bbz 2004.

Hoofdstuk 5 – Bestuurlijke boete

Naast hetgeen dat is bepaald in artikel 28 en artikel 29 van deze beleidsregels, kan het college afzien van het opleggen van een boete als daarvoor dringende redenen aanwezig zijn (artikel 18a lid 7 Participatiewet, artikel 20a lid 7 IOAW en artikel 20a lid 7 IOAZ). Aangezien het gaat om een toets van de individuele omstandigheden van een belanghebbende, is hierover geen beleid geformuleerd.

Artikel 28

Lid 1 en 2

Het voor beslag vatbare deel van het inkomen vormt de maandelijkse aflossingscapaciteit van belanghebbende. Met deze bepaling is aansluiting gezocht bij hetgeen dat is bepaald in artikel 7 lid 2 van deze beleidsregels. Daarnaast is geregeld dat als een belanghebbende beschikt over spaartegoeden, hij deze moet aanwenden voor de aflossing van de vordering in verband met schending van de inlichtingenplicht.

Lid 3

In artikel 60 lid 4 Participatiewet, artikel 28 lid 2 IOAW en artikel 28 lid 2 IOAZ is bepaald dat als sprake is van een lopende uitkering, de bestuurlijke boete en de terug te vorderen kosten van bijstand verplicht via de uitkering verrekend worden. De verplichte verrekening geldt ook als sprake is van een recidiveboete. Bij de verplichte verrekening moet de beslagvrije voet in acht worden genomen. De gemeente Wierden heeft ervoor gekozen om bij toepassing van artikel 60 lid 4 Participatiewet, artikel 28 lid 2 IOAW en artikel 28 lid 2 IOAZ voorrang te geven aan aflossing op de vordering bestuurlijke boete. Dit omdat de wet niet regelt op welke vordering als eerst moet worden afgelost en de terugvordering van kosten van bijstand bevoorrecht is (artikel 60 lid 7 Participatiewet, artikel 30 lid 1 IOAW en artikel 30 lid 1 IOAZ).

Artikel 29

De bevoegdheid om de boete geheel of gedeeltelijk kwijt te schelden bij medewerking aan een schuldregeling is neergelegd in artikel 18a lid 13 Participatiewet, artikel 20a lid 12 IOAW en artikel 20a lid 12 IOAZ (zie TK 2015 – 2015, 34 396, nr. 22). Voor toepassing van dit artikel gelden enkele cumulatieve voorwaarden. Als dus aan een van de voorwaarden niet is voldaan, kan de bestuurlijke boete niet (geheel of gedeeltelijk) worden kwijtgescholden. Het betreffen de volgende voorwaarden:

- geen sprake van opzet of grove schuld bij opgelegde boete;
- belanghebbende heeft binnen 1 jaar na het opleggen van de boete niet weer de inlichtingenplicht geschonden;
- belanghebbende moet erom verzoeken;
- er moet sprake zijn van medewerking aan een schuldregeling.

Uit de voorwaarde “belanghebbende heeft binnen 1 jaar na het opleggen van de boete niet weer de inlichtingenplicht geschonden” volgt dat de bestuurlijke boete niet eerder dan 1 jaar na het besluit waarin de boete is opgelegd kan worden kwijtgescholden, tenzij de kwijtschelding is verleend onder opschortende voorwaarde. De gemeente Wierden heeft ervoor gekozen om de kwijtschelding niet eerder te verlenen dan 1 jaar na het boetebesluit.

Artikel 30

Zie de toelichting op artikel 10 van deze beleidsregels. Deze is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 31

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 32

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.